

посредством заробљених Римљана [121]

4.16. Већање је трајало дуго: "страховали су да би одбијање враћања имовине могло дати повода за рат, а враћена имовина би могла послужити као средство и помоћ да се он води" [195, стр. 102, књ. II, бр. 3].

4.17. Тарквинијеви посланици су се обратили римској младежи за подршку, "тајно су ковали планове о обнови царске власти... преговарали о томе да ноћу тајно пусте царску породицу у град..." [195, стр. 102, књ. II, бр. 3-4]. Као резултат у Риму се припрема завера

4.18. У завери је учествовала римска властела. Завера је, ипак, откривена, а завереници ухапшени, осуђени и кажњени [195, стр. 104-105, књ. II, бр. 5]

4.19. "Добивши извештај о ономе што се десило (провала завере, кажњавање завереника - А.Ф.), Тарквиније је... одлучио да се припреми за отворени рат" [195, стр. 106, књ. II, бр. 6]

4.20. Говорећи о рату, Ливије скоро свуда говори не о Л. Тарквинију Охолом, него само о "Тарквинију", сумирајући тим изразом све Тарквиније

4.21. Тарквиније почиње "да обилази етрурске градове..." [195, стр. 106, књ. II, бр. 6], "молећи" житеље Етрурије за помоћ да се врати на престо. Највероватније да је реч о кретању Тарквинијеве војске, с којом је освајао Етрурију. Па и Ливије пише: "те речи су деловале". Тарквиније креће у рат са

4.16. Генерал Јован је забранио да се одговори на Тотилину посланицу. Тада је Тотила упутио још неколико писама мирољубивог карактера [41, т. I, стр. 377], [121]

4.17. "С великим узбуђењем народ је читао те позиве који су били извешани у многим деловима града. Грчки владари су посумњали у аријанске свештенике Рима да се тајно споразумевају с Готима..." [41, т. I, стр. 377]. Завера је, вероватно, организована и уз учешће шефа сената, Цетега [41, т. I, стр. 377]. В. даље

4.18. У завери је учествовала римска властела (аријански свештеници, патриције Цетег, шеф сената). Завера је, ипак, откривена. Завереници су прогнани из Рима [41, т. I, стр. 377]

4.19. После тих догађаја (провала завере и прогон завереника) Тотила креће у поход на Рим, 543-544 год. [41, т. I, стр. 377]

4.20. У Готском рату Готи наступају као тесно збијена група. Њихови краљеви су пре војни заповедници, него цареви са сталном резиденцијом [121]

4.21. Тотила је одлучио да "прво освоји неколико градова Етрурије (в. лево! - А.Ф.), Пиценума и Емилије" [41, т. I, стр. 378]. У "готској варијанти" рата тај догађај је (код Прокопија) описан реалније него код Ливија. Тотила не "обилази Етрурију с молбама за помоћ", него је осваја, сакупљајући